

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitvlvm III. Quidam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](#)

Quidam.

PARAPHRASIS.

Ad consultationem, an qui invitâ uxore Monasterium ingressus, & ad eandem redire compulsus est, teneatur illâ mortuâ redire ad Monasterium; an verò ad aliud Matrimonium transfire possit: respondit Pontifex, non teneri quidem redire ad Monasterium, eò quod professio non fuerit valida; non tamen posse aliud matrimonium inire, cùm votum non petendi debitum emittere potuerit, & emiserit.

SUMMARIUM.

1. *Maritus, & uxor quoad debitum conjugalē paris sunt obligations.*
2. *Professio conjugati post matrimonium consummatum, si fiat altera parte invitâ, valida quidem non est in vim professionis, valet tamen in vim simplicis voti.*

Notandum primum. Maritus & uxor, quoad jus debiti conjugalis pares iudicantur, cùm non minus uxor habeat potestatem in corpus mariti, quam vice versa, prout hic appetit, cum allegato testimoniō Apostoli *i. ad Corinth. 7. vir non habet potestatem sui corporis, sed mulier &c.* Ratio est, quia ita servatur aequitas, & justitia contractū matrimonialis. Veruntamen quoad gubernationem domūs uxor debet esse subdita marito, tanquam capiti suo, uti docui *in citr. tract. ult. p. 3. c. 2.* & dicam *in c. Charissimus II. hoc tit.*

2 Notandum secundum. Tametsi professio conjugis sine consensu alterius conjugis facta post matrimonium consummatum absolute loquendo non valeat, uti etiam colligitur *ex cap. una 6. cit. q. 2.* quod est *S. Aug. Epist. 45. ad Armentarium.* obligat tamen instar simplicis continentiae voti à conjugē emissi, consequenter obligatur vo-

vens, seu professus ad non petendum conjugis debitum, licet petenti coniugi reddere teneatur; deinde si uovens alteri coniugi supervivat, continentiam perpetuam servare debet, juxta ea, quæ dixi *eadem p. 3. c. I. n. 10.* & habetur *in c. placet 12. hoc tit.* Ratio dari debet, quia ob favorem divini cultūs jus præsumit conjugis proficitis intentionem fuisse, si actus non valeat ut votum solenne professionis, quod valere debeat, quatenus potest, videlicet, ut votum simplicis continentiae, juxta illud: si non valet, quod ago, valeat, sicut valere potest, vel si non valet totaliter, valeat partialiter, sicut explicavi *cit. p. 3. c. 7. n. 3. c. 4.*

CAPITULUM IV.

Cùm sis.

PARAPHRASIS.

Cùm SS. Patrum constitutioni contrarium sit, si uxor marito, aut maritus uxori in sacerdoto relictâ ad Religionem transeat, idèo Alexan. III. prohibet Episcopo Exonensi, ne in Episcopatu suo conjugem, v. g. maritum, ad Religionem transire permittat, nisi etiam uxor ingredi velit; verum si ea senex sit, & sterilis, ut absque incontinentia suspicione in sacerdoto manere possit, permitti potest, dummodo continentiam perpetuam uoceat.

SUMMARIUM.

Ad validam conjugati professionem post consummatum matrimonium, quid requiratur ex parte alterius conjugis?

Notandum. Coniugis in Religione profiteri non potest, nisi etiam alter profiteri velit. Ita hic, & in c. 1. c. ad *Apostolicam 13. hoc tit. c. Agathofea 21. c. 27. q. 2.* Limita primò, Nihil alter in sacerdoto manere uolens, consentiat, ut alter coniugis ingrediatur, & profiteatur; tunc verò distinguendum, an coniugis in sacerdoto juvenis sit, & in peri-